

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 72.840 van 30 maart 1998
in de zaak A. 45.933/IX-944.**

In zake : Alfons GREVEN,
wonende te SINT-STEVENSWOLUWE,
Limousinelaan 14

tegen :

het Openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn van BRUSSEL.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat op 4 februari 1992 door Alfons GREVEN werd ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn van Brussel van 3 december 1991 waarbij de directie van het Universitair Ziekenhuis Brugmann wordt toevertrouwd aan Ernest ROGGMAN, directeur-generaal van het financieel beheer, verzoeker wordt ontlast van die opdracht, en geweigerd wordt verzoeker te benoemen in de graad van directeur van het Universitair Ziekenhuis Brugmann;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur A. VANDENDRIESSCHE;

Gelet op de beschikking van 19 mei 1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 26 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 maart 1998;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van Advocaat V. SIMEONS die, loco Advocaat A. de le COURT verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de voornaamste gegevens van deze zaak kunnen samengevat worden als volgt :

1.1. Verzoeker Alfons GREVEN, tot dan afdelingschef bij de Dienst Algemene Zaken en Programmatie van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Brussel, wordt op 22 november 1988 met ingang op 1 december 1988 benoemd tot directeur van het Instituut Bordet afhangend van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Brussel. Uit de mededeling aan verzoeker blijkt dat die bevordering overeenkomstig het geldend administratief statuut wordt verleend met een proefperiode van één jaar.

1.2. Met ingang van 15 juni 1990 wordt verzoeker belast met de hogere functie van directeur van het Universitair Ziekenhuis Brugmann. Met ingang van dezelfde datum wordt Ernest ROGGMAN, "directeur van het universitair ziekenhuis Brugmann, de functies van directeur-generaal toevertrouwd", en wordt hij "samen met directeur-generaal M. PEETERS belast met het toezicht op de ziekenhuissector en met het toezicht op het beheer".

1.3. Op 15 januari 1991 wordt verzoeker, met ingang van 15 december 1990, en als gevolg van de bevordering van Ernest ROGGMAN tot "directeur-generaal van het financieel beheer", benoemd tot directeur van het Universitair Ziekenhuis Brugmann, op proef voor één jaar.

1.4. Op 3 december 1991 beslist de raad voor maatschappelijk welzijn verzoeker te ontheffen van de directie van het Universitair Ziekenhuis Brugmann en Ernest ROGGMAN voorlopig met die functie te belasten. Deze beslissing is het eerste en tweede voorwerp van het voorliggend beroep. Volgens verzoeker impliceert die beslissing dat het bestuur weigert hem in vast verband als directeur te benoemen, derde voorwerp van het voorliggend beroep.

1.5. De beslissing wordt met een brief van 6 december 1991 aan verzoeker medegedeeld. In die brief wordt gewezen op "de hachelijke financiële toestand van het ziekenhuis Brugmann" en op de beslissing om, zoals in het rapport van de "Andersen-audit" voorgesteld, wijzigingen aan te brengen aan het beheersapparaat van de ziekenhuizen, door voor het Sint-Pieter en het Brugmannziekenhuis één bureau van algemeen coördinatie op te starten. Dit bureau zou "in nauwe samenwerking opereren met een nieuwe algemene directie waarvan het

O.C.M.W. verwacht dat de titularissen het profiel vertonen van iemand die op een rijke ervaring kan bogen en deel nam of neemt aan de werkzaamheden die gaan leiden tot de nieuwe beheerswijze van onze Universitaire Ziekenhuizen". Om die reden wordt dan, zo luidt de brief verder, de directie van het Brugmannziekenhuis toevertrouwd "aan één van zijn twee agenten die heden de algemene directie van de ziekenhuizen waarnemen en (dient) dientengevolge de directie van een andere instelling of dienst (U te worden toevertrouwd) in plaats van die van Brugmann".

1.6. In een brief van 10 december 1991 aan de secretaris van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn drukt verzoeker zijn bezorgdheid uit over het feit dat nergens uit blijkt dat de aanstelling van Ernest ROGGEMAN "geen invloed zou hebben noch op mijn graad als ziekenhuisdirecteur, noch op mijn wedde".

Hij vraagt schriftelijke bevestiging van de mondelinge mededeling van de secretaris terzake. Zulks gebeurt in een brief van de voorzitter en de secretaris van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van 18 december 1991 aan verzoeker, in volgende bewoordingen : "dat de tussengekomen beslissingen geen invloed hebben noch op uw graad, noch op uw wedde".

1.7. Verzoeker wordt onder de uitdrukkelijke vermelding van het behoud van zijn graad van directeur van het ziekenhuis Brugmann, door de raad voor maatschappelijk welzijn op 28 januari 1992 geaffecteerd naar een omkaderingsfunctie bij de Algemene Administratie van het bestuur, met een aantal specifieke opdrachten inzake de toepassing van een logistiek T.D.S.-systeem, de ontwikkeling van de informatica in de rusthuizen en de reorganisatie van bepaalde diensten als gevolg van het Andersen-rapport;

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van het beroep betwist ervan uitgaande dat verzoeker niet doet blijken van een voldoende, rechtstreeks en actueel belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing, wat volgens haar blijkt uit het gegeven dat hij werd geaffecteerd naar een kaderfunctie bij het Algemeen bestuur, met behoud van zijn graad van directeur van het ziekenhuis Brugmann en dat de bestreden beslissing geen invloed heeft op zijn graad, noch op zijn wedde; dat verzoeker volgens de verwerende partij een verkeerde interpretatie geeft aan de bestreden beslissing, waar hij uit de beslissing om hem te ontheffen van de directie van het Brugmannziekenhuis afleidt dat de raad voor maatschappelijk welzijn "weigert hem tot directeur van het Brugmannziekenhuis te benoemen", dat zij in dat verband opmerkt dat de beslissing van 28 januari 1992 melding maakt van verzoekers reffectatie "in zijn graad van directeur van het ziekenhuis Brugmann"; dat zij er verder op wijst dat verzoeker niet de vernietiging vordert van de beslissing van 28 januari 1992, waaruit volgt dat zelfs indien hij de vernietiging van de beslissing van 3 december 1991 bekomt in zoverre die Ernest ROGGMAN met de directie van het Brugmannziekenhuis belast, zulks nog niet met zich brengt dat hij met die functie wordt belast omdat hij reeds gereffecteerd is naar de Algemene Administratie;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker aanvoert dat de raad voor maatschappelijk welzijn op 15 januari 1991 beslist heeft hem in de graad van directeur van het universitair ziekenhuis Brugmann te benoemen, op proef voor één jaar, welke proefperiode op 15 december 1991 verstreek en dus volgens de verwerende partij niet gevolgd werd door een definitieve benoeming, dat, zijns

inziens, overeenkomstig artikel 26 van het administratief statuut van het personeel, juncto artikel 31, § 1, een personeelslid dat bij het einde van de proef niet in vast verband wordt benoemd, de graad herkrijgt waarvan hij voordien titularis was, wat "impliceert (dat) de beslissing van 3 december 1991, waar zij verzoeker ontlast van de directie van het Brugmannziekenhuis, de weigering (met zich meebrengt) om verzoeker tot directeur van het genoemd ziekenhuis te benoemen"; dat waar de verwerende partij verwijst naar de beslissing van 28 januari 1992 tot affectatie van verzoeker naar de Algemene Administratie, hij opmerkt dat hij nooit kennis kreeg van die beslissing en inhoudelijk ertegen moet worden ingebracht dat hij "eraan twijfelt" of hij, door die beslissing, zijn graad van directeur van het Ziekenhuis Brugmann behoudt, nu hij in die graad niet definitief werd benoemd; dat verzoeker stelt dat hij een moreel en financieel belang heeft om de vernietiging van de bestreden beslissing te vragen : moreel omdat er een groot verschil bestaat tussen het werk van ziekenhuisdirecteur en de administratieve functie waarin hij is terechtgekomen en waar hij zich met "futuliteiten kan bezighouden", dat hij ook een prestigeverlies ondergaat ten overstaan van de collega's op het werk, ten overstaan van de collega's directeurs van ziekenhuizen, en ten overstaan van de Vereniging van Ziekenhuizen, waarvan hij adjunct-secretaris-generaal is, dat hij geen lid meer is van het beheerscomité van het ziekenhuis en uit dien hoofde geen zitpenningen meer ontvangt;

2.3.1. Overwegende dat de verwerende partij in verband met de aard van de bestreden maatregel er op wijst dat de beslissing tot ontheffing van verzoeker van de functie van directeur van het Brugmannziekenhuis het rechtstreeks gevolg is van de installatie van een coördinatiecel, als voorgeschreven door het Andersen-rapport dit om het deficit van de ziekenhuizen Brugmann

en Sint-Pieter weg te werken; dat wijl de overheid die bevoegd is om personeel te benoemen ook bevoegd is om de affectatie van die ambtenaren te wijzigen, zij soeverein oordeelt over de opportuniteit van de te nemen maatregelen, en de Raad van State niet bevoegd is om die opportuniteit te beoordelen;

2.3.2. Overwegende dat verzoeker daaromtrent doet gelden, dat hij een persoonlijk, moreel en financieel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden maatregel van inwendige orde;

2.3.3. Overwegende dat de verwerende partij bevestigt dat de beslissing om verzoeker te ontheffen van de directie van het ziekenhuis Brugmann en om Ernest ROGGMAN met die opdracht te belasten, in geen deele de weigering inhoudt om verzoeker te benoemen in de graad van directeur aan het Brugmannziekenhuis; dat die mededeling samenvalt met de mededelingen die het bestuur aan verzoeker deed en met de beslissing van 28 januari 1992 waarbij de raad voor maatschappelijk welzijn besliste verzoeker "dans son grade de directeur de l'hôpital Brugmann" met taken bij het algemeen bestuur te belasten en hem dus een andere diensttoewijzing te geven; dat die toewijzing met behoud van zijn graad duidelijk maakt dat de verwerende partij verzoeker door de bestreden beslissing niets ontnomen of geweigerd heeft, dat integendeel uit de bewoordingen van dezelfde beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn van 28 januari 1992, gelezen in samenhang met artikel 32 van het ambtenarenreglement van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn luidens welke :

"De vaste aanstelling ... slechts kan volgen uit een stellige beslissing van het tot benoemen bevoegd gezag.

Deze beslissing moet evenwel genomen worden binnen de twee maanden nadat de stage of de stageverlenging verstreken is",

alleen maar kan worden besloten dat het bestuur, door op het ogenblik dat de proeftijd verlopen is, uitdrukkelijk te stellen dat het met verzoeker zou verder werken in zijn hoedanigheid van directeur van het ziekenhuis Brugmann, duidelijk aangegeven heeft dat verzoeker toen reeds beschouwd werd als titularis van een benoeming, in vast verband, in de graad van directeur; dat het uitblijven van een expliciete beslissing in dat verband er niet kan toe leiden te besluiten dat de aanstelling op proef steeds blijft doorlopen en niet belet dat de ambtenaar als in vast verband benoemd kan worden beschouwd; dat de precaire situatie, verbonden aan de aanstelling op proef, afloopt wanneer het bestuur niet binnen een redelijke termijn besluit tot de beroepsongeschiktheid van de betrokken ambtenaar;

2.3.3.2. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat de verwerende partij door de beslissing om verzoeker te ontheffen van de opdracht van directie van het Brugmann-ziekenhuis, in geen dele heeft geweigerd hem in vast verband te benoemen in de graad van directeur van hetzelfde ziekenhuis, en dat verzoeker integendeel op grond van de beslissing van 28 januari 1992 moet worden geacht precies in die graad vast benoemd te zijn, zodat het voorliggend annulatieberoep, in de mate dat het tegen dergelijke weigering is gericht, geen voorwerp heeft en in die mate niet ontvankelijk is (derde voorwerp van het beroep);

2.3.4.1. Overwegende dat verzoeker de vernietiging vordert van de beslissing waarbij hij wordt ontheven van de directie van het ziekenhuis Brugmann en waarbij die opdracht aan Ernest ROGGEMAN wordt toevertrouwd;

2.3.4.2. Overwegende dat dergelijke beslissing, hoewel zij niet rechtstreeks verzoekers statuut wijzigt, tot gevolg kan hebben dat zijn opdracht inhoudelijk

gewijzigd wordt, al was het maar omdat hem andere taken worden opgedrongen;

Overwegende dat verzoeker ongetwijfeld belang heeft bij de vaststelling van de onregelmatigheid van de beslissing waarbij hij van een toegewezen opdracht wordt ontheven ten voordele van een ander ambtenaar, die voor de verwerende partij de rechtsgrond is geweest om verzoeker met nieuwe opdrachten te belasten; dat het niet expliciet bestrijden van de nieuwe dienst-aanwijzing van 28 januari 1992 niet met zich brengt dat het verzoekschrift niet ontvankelijk is; dat wel integendeel, de vernietiging van de bestreden beslissing met zich brengt dat de beslissing van 28 januari 1992 onwerkzaam wordt en geen verdere uitwerking meer mag krijgen;

2.3.5.1. Overwegende dat de verwerende partij ook nog de bevoegdheid van de Raad van State betwist om in te grijpen in de autonome beoordelingsbevoegdheid van het bestuur op het stuk van de opportuniteit van een maatregel waarbij de dienstaanwijzingen worden gewijzigd;

2.3.5.2. Overwegende dat zo de Raad van State inderdaad onbevoegd is om de opportuniteit van een administratieve maatregel te beoordelen, hij wel bevoegd is om de wettigheid van die maatregel na te gaan; dat verzoeker in casu de schending inroept van een aantal bepalingen van het ambtenarenstatuut van de verwerende partij en van andere rechtsregels, zodat de Raad van State de wettigheid van de bestreden maatregel moet beoordelen; dat de tweede exceptie evenmin kan aangenomen worden;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat verzoeker de schending aanvoert van de artikelen 26, 31, 32 en 36 van het ambtenarenreglement van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Brussel, van het personeelskader, dat hij stelt dat de motieven die aan de beslissing ten grondslag liggen met die bepalingen in strijd komen en dat de op het bestuur rustende hoorplicht niet in acht genomen werd; dat verzoeker met betrekking tot het enige nog in het proces voorliggende voorwerp - de beslissing omtrent de uit te voeren opdracht - doet gelden dat de beslissing om de directie van het Brugmannziekenhuis aan Ernest ROGGEMAN toe te vertrouwen en die opdracht aan hem te ontnemen, onmogelijk een grondslag kan vinden in "de hachelijke financiële situatie van het Universitair Ziekenhuis en in de voorschriften van het Andersen-Audit", dat dergelijke beslissing alleen kon worden genomen met inachtneming van de procedure bepaald in artikelen 26, 31, 32 en 36 van het ambtenarenreglement, nadat "de bekwaamheid van verzoeker was nagezien" (eerste middel), nadat het bestuur had kunnen vaststellen dat "het persoonlijk gedrag van verzoeker in de uitoefening van zijn functie" niet voldeed (tweede middel) en nadat verzoeker gehoord werd alvorens de beslissing werd genomen (derde middel);

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij met betrekking tot de eerste twee middelen een exceptie "obscuri libelli" opwerpt ervan uitgaande dat verzoeker wel stelt dat zijn bekwaamheid moest worden nagegaan maar niet aangeeft welke reglementaire bepaling daarvoor wordt ingeroepen (eerste middel) en dat hetzelfde ook niet gebeurt ten aanzien van de stelling dat het persoonlijk gedrag de oorzaak moet zijn van de beslissing (tweede middel); dat zij verder stelt dat zij het ambtenarenstatuut wel degelijk heeft nageleefd : - de

raad voor maatschappelijk welzijn heeft voor het verstrijken van de proefperiode beslist verzoeker te ontlasten van zijn opdracht en heeft daarmee het ambtenarenreglement naar behoren nageleefd en daarbij was zij er niet toe verplicht de bekwaamheid van verzoeker na te gaan; dat volgens de verwerende partij verzoeker ook niet aangeeft waarom het bestuur zich niet op de financiële situatie van het ziekenhuis kon steunen om hem zijn opdracht te ontnemen, wijl de raad voor maatschappelijk welzijn discretionair bevoegd is om dergelijke beslissingen te nemen en de hachelijke financiële toestand een objectief element is, dat door verzoeker niet betwist wordt; dat de verwerende partij voorts opwerpt dat het ander objectief element het rapport-Andersen was, waarin "voorgeschreven werd" dat een coördinatiecel zou worden opgericht, en dat verzoeker zou worden ontheven van de directietaak, gegeven dat ook niet betwist wordt door verzoeker; dat volgens de verwerende partij - het ambtenarenreglement niet voorschrijft dat een ambtenaar enkel van zijn taken kan worden ontheven op grond van zijn persoonlijk gedrag en ook niet dat verzoeker voor het nemen van de maatregel moest gehoord worden, wijl de beslissing geen tuchtmaatregel is en daarenboven niet gesteund is op een tekortkoming van verzoeker; dat volgens de verwerende partij de beslissing moet worden gezien binnen het raam van de herstructurering van het bestuur en de oprichting van een coördinatiecel en derhalve een bestuurlijke maatregel is, genomen met het oog op de goede werking van de dienst;

3.1.3. Overwegende dat verzoeker er op wijst dat de hypothesen waarin een vaste benoeming na een proefperiode kan worden geweigerd, vervat zijn in de artikelen 26 en 31 van het reglement en dat in de andere gevallen een benoeming op proef recht geeft op vaste benoeming tenzij de ambtenaar onbekwaam wordt bevonden;

dat aldus de benoeming op proef op 15 januari 1991 voor verzoeker betekende dat hij vast zou worden benoemd, behoudens vaststelling van zijn ongeschiktheid; dat het bestuur zich niet kon steunen op de hachelijke financiële toestand van het ziekenhuis om zijn vaste benoeming niet te verlenen, maar wel zijn bekwaamheid moest beoordelen, zodat zijn vaste benoeming enkel kon worden geweigerd wanneer die onbekwaamheid werd vastgesteld, of wanneer het persoonlijk gedrag van verzoeker negatief werd beoordeeld; dat volgens verzoeker er geen dergelijke motieven uit het dossier blijken; dat zo gezien het bestuur volgens verzoeker zich heeft gesteund op het persoonlijk gedrag van verzoeker, in welk geval hij moest worden gehoord vooraleer te beslissen;

3.1.4. Overwegende dat luidens de door verzoeker ingeroepen bepalingen van het ambtenarenreglement een bevordering steeds aanvangt met een proefperiode (artikel 26, §2, lid 1), dat een stagiair die "ongeschikt wordt verklaard of die niet aan de gestelde eisen voldoet" afgedankt wordt of zijn voorgaande graad opnieuw opneemt (artikel 31, juncto artikel 26, §2, lid 2), dat over een vaste benoeming uitdrukkelijk wordt beslist door de tot benoemen bevoegde overheid binnen twee maanden na het verstrijken van de stage (artikel 32) en dat de raad voor maatschappelijk welzijn beslist over de affectatie ("tewerkstelling") van de ambtenaar "in een betrekking van zijn graad" (artikel 36);

3.1.5. Overwegende dat is komen vast te staan dat de verwerende partij verzoeker niet uit de graad van directeur van het Brugmannziekenhuis heeft geweerd; dat uit haar optreden volgt dat verzoeker geacht moet worden vast benoemd te zijn in de graad van directeur bij het Brugmannziekenhuis, zodat niet moet worden ingegaan op de toepassing van de statuutbepalingen die de overgang

van de stage naar de vaste benoeming, dan wel de terugval op de vorige graad regelen (artikel 26, 31 en 32), en de procedure die daarbij moest gevolgd worden;

3.1.6. Overwegende dat te dezen enkel moet worden nagegaan of de verwerende partij regelmatig overgegaan is tot aanwijzing van Ernest ROGGEMAN tot directeur van het Brugmannziekenhuis;

3.1.7. Overwegende dat artikel 36 van het ambtenarenreglement de raad voor maatschappelijk welzijn opdraagt de dienstaanwijzing van elke ambtenaar te bepalen en te wijzigen; dat hij bij wijziging, daarvoor met het dienstbelang voor ogen, wettige redenen moet hebben; dat zulks volgens verzoeker niet het geval is omdat de beslissing steunt op de financiële moeilijkheden van het ziekenhuis en op het rapport-Andersen, terwijl de beslissing alleen kon steunen op een onderzoek van zijn bekwaamheden, van zijn persoonlijke gedragingen en nadat hij de gelegenheid had gekregen zijn mening uiteen te zetten;

3.1.8. Overwegende dat in werkelijkheid het bestuur, zich steunend op om het even welke reden die verband houdt met het belang van de dienst, onder toezicht van de Raad van State die de juistheid van het motief beoordeelt discretionair een beslissing terzake kan nemen;

3.1.9. Overwegende dat verzoeker niet betwist dat de verandering van zijn opdracht gegrond is, zoals hem werd medegedeeld in de brief van 6 december 1991 op de hachelijke financiële toestand van het Brugmannziekenhuis, en op de voorgenomen herstructurering van het beheersapparaat, waartoe het rapport-Andersen had geadviseerd; dat wat dit laatste betreft aan verzoeker werd medegedeeld (zelfde brief) dat de leiding zou

worden toevertrouwd aan degene die "het profiel vertoont van iemand die op een rijke ervaring kan bogen en die deel heeft genomen of neemt aan de werkzaamheden die gaan leiden tot de nieuwe beheerswijze van onze universitaire ziekenhuizen"; dat verzoeker niet aangeeft, noch op welke wijze hij zelf voldoet aan het profiel zoals dat in de brief van 6 december 1991 werd geschetst voor de ambtenaar die de leiding van het ziekenhuis op zich zou moeten nemen in samenspraak met de nieuw opgerichte coördinatiecel, noch verduidelijkt waarom hij evengoed als Ernest ROGGMAN, directeur-generaal, reeds belast met de algemene directie van de ziekenhuizen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, in aanmerking kon komen voor de in de nieuwe organisatievorm in te kaderen opdracht en hoe hij voldeed aan de gegevens van de brief van 6 december 1991; dat in die omstandigheden de verwerende partij aan de opdracht van verzoeker op het vlak van de directie van het Brugmannziekenhuis een einde kon stellen, zonder dat statutair iets aan zijn situatie gewijzigd werd, hem met andere taken kon belasten en meteen de opdracht van de directie van het ziekenhuis kon toekennen aan Ernest ROGGMAN; dat de ingeroepen middelen niet gegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op dertig maart 1900 achtennegentig,
door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.